

Det spirer i Danmark! Interessen for økologi, bæredygtighed og selvforsyning har aldrig været større. Sund fornuft har sejret, og den almindelige haveejer er nu efter 30 år blevet afkriminaliseret – jeg støtter fuldt ud denne ændring af loven.

Det er bare ikke nok!

Vores gamle og bevaringsværdige sorter forsvinder, fordi lovgivningen favoriserer de store frøvirksomheder.

Det er enormt vigtigt, at de gamle sorter ikke blot bevares på et lager i NordGen – men får mulighed for at gro i vores haver og repræsentere den biodiversitet, som er naturlig. Lad de små havedyrkere være en backup af en bred biodiversitet. Gør det nemt for os at dyrke mange forskellige, sjove, gamle og bevaringsværdige sorter. Hvem ved - måske er det netop denne genetiske bredde, som redder fødevarereproduktionen i fremtiden.

Som det er nu, har vi sikret os et samfund, som får færre og færre arter til rådighed og ikke flere. I en verden med klimaforandringer kan de lokale sorter hurtigt få langt større betydning, end man oprindeligt troede.

Jeg ønsker, at loven får et langsigtet perspektiv, så biodiversiteten bevares. Dette kunne f.eks. gøres ved at sikre bevillinger til sortsbevarelse, gratis sortsregistrering og tilladelse til, at registrerede sorter kunne sælges frit af alle.

Registrering af frø er af stor vigtighed for landmanden – men reglerne rammer alt for bredt. En landmand vil, forståeligt nok, gerne have sikkerhed for at flere hektar plantet til med gulerødder rent faktisk bliver til de gulerødder han forventer at få.

Registreringen af frø rammer dog helt skævt, når fru Jensen, som har en lækker bønne, der trives specielt godt på Sydfyn, skal bruge omkring 30.000 kr i registreringsafgift for overhovedet at måtte sælge den til alle dem, som er interesseret i den. Derfor bør gamle bevaringsværdige sorter kunne registreres gratis – eller fritages for registrering, således at det stadig er muligt at sælge disse sorter i små mængder.

Vi lever i et samfund, hvor små iværksættere berømmes og kan starte firma fra den ene dag til den anden. Men hvis det omhandler frø og dermed retten til at producere sin egen mad – så er reglerne helt uforståeligt restriktive. Det må være muligt at lempe reglerne, så mikrovirksomheder og grønne ildsjæle kan sælge gamle bevaringsværdige sorter uden store tunge registreringsomkostninger.

En landmand må ikke tage frø af egne afgrøder og så dem næste år eller eventuelt videresælge dem. Denne ret har han ellers haft i al den tid, mennesket har dyrket jorden.

Det nuværende danske forbud mod at landbrugere udveksler egne frø med andre landbrugere er i modstrid med de internationale forpligtelser, som Danmark har underskrevet. Danmark bør begynde at overholde den Internationale Plantetraktat – ITPGRFA og Nagoya-protokollen.

Det burde være tilladt at sælge både registrerede og uregistrerede frø. Det vil fremme biodiversiteten og reducere bureaukratiet. Kun registrerede frø skulle så mærkes og igennem hele administrationsmøllen. Og så kunne folk selv vælge, hvad de ønsker at købe.

Jeg opfordrer de ansvarlige politikere til at tage ansvar, så sund fornuft og et langsigtet perspektiv også er repræsenteret i lovgivningen. Bl.a. ved at iværksætte en langsigtet plan for bevarings- og udviklingsarbejdet af de ældre og bevaringsværdige sorter. Desuden bør den nordiske genbank NordGen støttes langsigtet og systematisk.

Fødevareresikkerhed er et enormt vigtigt emne – men for at der er reel fødevareresikkerhed må biodiversitet, bæredygtighed og retten til at dyrke egen mad vægte langt tungere i lovgivningen end den gør i dag.

Med venlig hilsen

Anja Egeriis